

PROLETARIAATIN JA KÖYHIMMÄN TALONPOIKAISTON DIKTATUURIN TUNNUKSESTA LOKAKUUN VALMISTELUN KAUELLA

Vastaus S. Pokrovskille

Arvelen, ettei kirjeenne t.v. toukokuun 2 pttä anna aihetta eikä perustetta vastata yksityiskohtaisesti, s.o. kohta kohdalta.

Oikeastaan ei siinä ole mitään erikoisen uutta verrattuna Jan-skin kirjeeseen.

Kun kuitenkin vastaan kirjeeseen, niin teen sen siksi, että se sisältää eräitä vuoden 1917 huhti—toukokuun kauden kamenevilaisuuden suoranaisen henkiinpalaustamisen aineksia. Ainoastaan paljastaakseni nämä kamenevilaisuuden henkiinpalaustamisen ainekset katson tarpeelliseksi lyhyesti vastata kirjjeeseen.

1) Te sanotte kirjeessänne, että „itseasiassa meillä oli Helmikuun ja Lokakuun välisellä kaudella tunnusliitosta koko talonpoikaiston kanssa“, että „Helmikuun ja Lokakuun välisellä kaudella puolue ajoi ja puolusti vanhaa tunnustaan talonpoikaiston suhteen—liitto koko talonpoikaiston kanssa kokonaisuudessaan“.

Ensinnäkin, tämän mukaan bolshevikit eivät Lokakuun valmistelun kaudella (huhti—lokakuu 1917) asettaneet tehtäväkseen rajan vetämistä köy-

himmän talonpoikaiston ja varakkaiden talonpoikien välille, vaan käsittelivät talonpoikaistoa kokonaisuutena.

Toiseksi, tämän mukaan bolshevikit eivät Lokakuun valmistelun kaudella vaihtaneet vanhaa tunnusta — „proletariaatin ja talonpoikaiston diktatuuri“ — uuteen tunnukseen — „proletariaatin ja köyhimmän talonpoikaiston diktatuuri“, vaan jäivät niihin vanhoihin aseisiin, jotka on esitetty Leninin kirjasessa „Kaksi taktiikkaa“ vuonna 1905.

Kolmanneksi, tämän mukaan bolshevikkien taistelupolitiikka Neuvostojen horjumista ja luokkasovinnon kantaa vastaan Lokakuun valmistelun kaudella (vuoden 1917 maalis—lokakuu), keskitalonpoikaiston horjuntaa vastaan Neuvostoissa ja rintamalla, horjuntaa vastaan vallankumouksen ja vastavallankumouksen välillä, horjuntaa ja luokkasovinnon kantaa vastaan, jotka saivat erikoisen kärkevän luonteen heinäkuun päivinä, jolloin Neuvostot luokkasovinnon kannalla olevien eserrien ja menshevikkien johdolla kulkivat yhtä jalkaa vastavallankumouksellisten kenraalien kanssa bolshevikkien eristämiseksi, — bolshevikkien taistelu tätä vissien talonpoikaiskerrostien horjumista ja luokkasovinnon kantaa vastaan oli tämän mukaan sisällyksetöntä ja kerrassaan tarpeetonta.

Ja vihdoin, tämän mukaan Kamenev oli oikeassa puolustaessaan huhti—toukokuussa 1917 proletariaatin ja talonpoikaiston diktatuurin vanhaa tunnusta, mutta Lenin, joka katsoi tämän tunnuksen jo vanhentuneeksi ja julisti proletariaatin ja köyhimmän talonpoikaiston diktatuurin uutta tunnusta, oli väärässä.

Tarvitsee vain asettaa nämä kysymykset ymmärtääkseen koko teidän kirjeenne järjettömyyden.

Mutta kun te harrastatte kovasti yksityisiä lainauksia Leninin teoksista, niin siirtykäämme lainauksiin.

Ei tarvita suurta vaivaa sen seikan todistamiseksi, että se, mikä oli **uutta** Venäjän agraarioloissa Helmikuun vallankumouksen jälkeen vallankumouksen edelleenkehittämisen kannalta, ei Leninin mielestä ollut proletariaatin ja koko talonpoikaiston etujen yhteisyys, vaan **jakaantuminen** köyhimmän talonpoikaiston ja **varakkaan** talonpoikaiston välillä, joista edellinen, s.o. köyhin talonpoikaisto, tunki vetoa proletariaatin taholle ja jälkimmäinen, s.o. **varakas** talonpoikaisto, seurasi Väliaikaista hallitusta.

Väitelllessään **huhtikuussa** 1917 Kamenevia ja kamenevilaisuutta vastaan Lenin sanoi siitä näin:

„Proletaarisen puolueen ei ole luovallista asettaa nyt * toiveitaan etujen yhteisyyteen talonpoikaiston kanssa“ (kts. Leninin puhe Hahtikuun konferenssissa vuonna 1917, XX osa, s. 245).

Edelleen:

„Jo nyt näemme talonpoikien monien edustajakokousten päätöksissä sen ajatuksen, että agraarikysymyksen ratkaisussa on odotettava Perustavaan kokoukseen saakka, — se merkitsee kadetteihin kallistuvan **varakkaan talonpoikaiston** * voittoa“ (kts. Leninin puhe Pietarin yleiskaupunkilaisessa konferenssissa huhtikuussa 1917, XX osa, s. 176).

Edelleen:

„On mahdollista, että talonpoikaisto ottaa kaiken maan ja koko vallan. En suinkaan unohda tätä mahdollisuutta, en rajoita

* Alleviivaus minun. J. St.

näköpiiriäni vain tähän päivään, vaan määrittelen agraariohjelman suoraan ja tarkasti ottaen huomioon uuden ilmiön: maataloustyöläisten ja köyhimpien talonpoikien syvemmän erkaautumisen * talonpoikaisisännistä" (kts. huhtikuussa julkaistu Leninin kirjoitus „Kirjeitä taktiikasta“, XX osa, s. 103).

Juuri tämä oli sitä, mikä Leninin mielestä oli uutta ja tärkeää uusissa oloissa maaseudulla helmikuun vallankumouksen jälkeen.

Juuri tätä Lenin piti lähtökohtanaan puolueen politiikan määrittelyssä vuoden 1917 helmikuun jälkeisellä kaudella.

Tätä ajatusta Lenin piti lähtökohtanaan, kun hän Pietarin yleiskaupunkilaisessa konferenssissa vuoden 1917 huhtikuussa sanoi:

„Vasta täällä perillä saimme tietää, että Työväen ja sotilaiden edustajain Neuvosto on luovuttanut vallan Väliaikaiselle hallitukselle. Työväen ja sotilaiden edustajain Neuvosto on proletariaatin ja sotilaiden diktatuurin toteutumista; viimeainittujen joukossa on enemmistö talonpoikia. Se juuri onkin proletariaatin ja talonpoikaiston diktaturia. Mutta tämä „diktatuuri“ on tehnyt sopimuksen porvariston kanssa. Juuri tässä on tarpeen „vanhan“ bolshevismiin tarkistus“ * (kts. XX osa, s. 176).

Tätä samaa ajatusta Lenin piti lähtökohtanaan, kun hän vuoden 1917 huhtikuussa kirjoitti:

„Ken nyt puhuu ainoastaan „proletariaatin ja talonpoikaiston vallankumouksellisen-demokraattisesta diktatuurista“, hän on jäänyt jälkeen elämästä, hän on tämän takia tosiasiallisesti siirtynyt pikkuporvariston puolelle proletaarista luokkataistelua vastaan, hänet pitää luovuttaa vallankumousta edeltäneen ajan „bolshevististen“ harvinaisuuksien arkistoon (jota voidaan sanoa „vanhojen bolshevikkien“ arkistoksi)“ (kts. XX osa, s. 101).

* Alleviivaus minun. J. St.

Tällä pohjalla syntyikin tunnus proletariaatin ja köyhimmän talonpoikaiston diktatuurista vanhan tunnuksen — proletariaatin ja talonpoikaiston diktatuurin — tilalle.

Te voitte sanoa, kuten kirjeessänne teettekin, että tämä on trotskilaista hyppäämistä vielä loppuunsoittamattoman talonpoikaisvallankumouksen ylitse, mutta se on yhtä vähän vakuuttavaa kuin oli Kamenevin samantapainen vastaväite, jonka hän esitti huh-tikuussa 1917 Leniniä vastaan.

Lenin otti täysin huomioon tämän vastaväitteen, kun hän sanoi:

„Trotskilaisuus — ilman tsaaria, mutta työväen hallitus“. Se on väärin. Pikkuporvaristo on olemassa, sitä ei voida pyyhkäistä pois. Mutta siinä on kaksi osaa. Sen köyhin * osa kulkee työväenluokan mukana“ (kts. XX osa, s. 182).

Kamenevin virhe, ja nyt Teidän virheenne, on taitamattomuudessa huomata ja korostaa erotusta pikkuporvariston, tässä tapauksessa talonpoikaiston kahden osan välillä, taitamattomuudessa osata erottaa talonpoikaiston köyhin osa koko talonpoikaiston joukosta ja rakentaa tälle pohjalle puolueen politiikka tilanteessa, jolloin siirryttiin vallankumouksen ensimmäisestä vaiheesta vuonna 1917 sen toiseen vaiheeseen, taitamattomuudessa osata johtaa tästä uusi tunnus, puolueen toinen strateginen tunnus, proletariaatin ja köyhimmän talonpoikaiston diktatuurin tunnus.

Seuratkaamme järjestyksessä „proletariaatin ja köyhimmän talonpoikaiston diktatuurin“ tunnuksen

---

* Alleviivaus minun. J. St.

käytännöllistä historiaa vuoden 1917 huhtikuusta lokakuuhun Leninin teosten mukaan.

Huhtikuu 1917:

„Nykyhetken erikoisuus Venäjällä on siirtyminen vallankumouksen ensimmäisestä * vaiheesta, joka antoi vallan porvaristolle proletariaatin riittämättömän tietoisuuden ja järjestyneisyyden vuoksi, — sen toiseen vaiheeseen, jonka täytyy antaa valta proletariaatin ja talonpoikaiston köyhimpien kerrosten käsiin“ * (kts. Leninin „Huhtikuun teesit“, XX osa, s. 88).

Heinäkuu 1917:

„Vain vallankumoukselliset työläiset kykenevät, jos köyhimmät talonpojat * heitä kannattavat, murtamaan kapitalistien vastarinnan, johtamaan kansaa maan valtaamiseen ilman lunastusta, täydelliseen vapauteen, voittoon nälästä, voittoon sodasta, oikeudenmukaiseen ja kestävään rauhaan“ (kts. XXI osa, s. 77).

Elokuu 1917:

„Vain proletariaatti, joka johtaa köyhintä talonpoikaista* (puoliproletaareja, kuten ohjelmassamme sanotaan), voi lopettaa sodan demokraattiseen rauhaan, parantaa sodan haavat, ryhtyä ottamaan ehdottoman välttämättömiksi käyneitä ja lykkäystä sietämättömiä askeleita sosialismiin, — sellainen on meidän luokkapoliittikkamme määritelmä nyt“ (kts. XXI osa, s. 111).

Syyskuu 1917:

„Vain proletaarien ja köyhimpien talonpoikien * diktatuuri kykenee murtamaan kapitalistien vastarinnan, ilmaisemaan valtansa todella suurenmoista rohkeutta ja päättäväisyyttä, turvaamaan itselleen joukkojen innostuneen, rajattoman uhrautuvaisen ja todella sankarillisen kannatuksen sekä armeijassa että talonpoikaiston keskuudessa“ (kts. XXI osa, s. 147).

---

* Alleiviivaus minun. J. St.

Syys—lokakuu 1917, kirjanen „Voivatko bolshevikit pitää käsissään valtiovallan?“, jossa Lenin väittelee „Novaja Zhizniä“⁶⁴ vastaan:

„Joko * kaikki valta porvaristolle — sitä te ette enää pitkään aikaan ole puolustaneet eikä porvaristo itse uskalla edes hiiskah- taakaan siitä, tietäen, että jo huhtikuun 20—21 pnä kansa yhdellä olkapäään liikkahduksella heitti maahan sellaisen vallan ja heittää sen nyt kolme kertaa päättäväisemmin ja armottomammin. **Tahi *** pikkuporvariston valta, s.o. sen kokoomus (liitto, sopimus) porvaris- ton kanssa, sillä itsenäisesti ja riippumattomasti pikkuporvaristo ei tahdo eikä voi ottaa valtaa, kuten kaikkien vallankumousten kokemus on todistanut ja kuten todistaa myös taloustiede, joka selittää, että kapitalistisessa maassa voidaan olla pääoman puo- lella, voidaan olla työn puolella, mutta keskivälillä ei voida pysyä. Tämä kokoomus koetti Venäjällä puolen vuoden aikana kymmeniä ja satoja keinoja, mutta epäonnistui. **Tahi *** vihdoin, koko valta proletaareille ja köyhimmille **talonpojille *** porvaristoa vastaan viimeainitun vastarinnan murtamiseksi. Sitä ei vielä ole kokeiltu, ja sitä te, „Novaja Zhizniä“ herrat, **neuvotte** kansaa olemaan tekemättä peloitellen sitä omalla pelollanne, jota te tun- nette porvaristoa kohtaan. Mitään neljättä ei voida edes keksiä- kään“ (kts. XXI osa, s. 275).

Sellaisia ovat tosiasiat.

Kaikki nämä tosiasiat ja tapahtumat Lokakuun valmistelun historiasta **Te kierrätte „onnellisesti“, pyyhitte „onnellisesti“ pois bolshevismin historiasta bolshevikien Lokakuun valmistelun kaudella käymän taistelun silloin Neuvostoissa istuneiden „talonpoikais- isäntien“ horjuntaa ja luokkasovintokantaa vastaan, hautaatte „onnellisesti“ Leninin tunnuksen proletariaa- tin ja köyhimmän talonpoikaiston diktatuurista ja samalla kuvittelette, että se ei ole väkivaltaa historiaa kohtaan, leninismiä kohtaan.**

* Alleviivaus minun. **J. St.**

Näistä lainauksista, joiden lukua voitaisiin lisätä, täytyy Teidän nähdä, että vuoden 1917 helmikuun jälkeen bolshevikit eivät ottaneet lähtökohdakseen talonpoikaistoa kokonaisuudessaan, vaan sen köyhimmän osan, että he eivät kulkeneet Lokakuuhun proletariaatin ja talonpoikaiston diktatuurin vanhoihin tunnuksiin, vaan proletariaatin ja köyhimmän talonpoikaiston diktatuurin uusiin tunnuksiin.

Tästä näkyy, että bolshevikit toteuttivat tätä tunnusta taistelussa Neuvostojen horjuntaa ja luokkasovintokantaa vastaan, talonpoikaiston erään, Neuvostoissa istuneen osan horjuntaa ja luokkasovintokantaa vastaan, eräiden pikkuporvarillisen demokratian puolueiden, — jotka ovat nimeltään eserriä ja menshevikkejä, — horjuntaa ja luokkasovintokantaa vastaan.

Tästä näkyy, että ilman proletariaatin ja köyhimmän talonpoikaiston diktatuurin uutta tunnusta me emme olisi voineet koota riittävän voimakasta poliittista armeijaa, joka kykeni voittamaan eserrien ja menshevikkien luokkasovintokannan, neutralisoimaan talonpoikaiston erään osan horjunnan, kukistamaan porvariston vallan ja tekemään siten mahdolliseksi porvarillisen vallankumouksen viemisen loppuun saakka.

Tästä näkyy, että „Lokakuuhun me kuljimme ja Lokakuussa voitimme yhdessä köyhimmän talonpoikaiston kanssa kulakiston (myöskin talonpoikaistoa) tehdessä vastarintaa ja keskitalonpoikaiston horjuessa“ (kts. vastaustani Jan-skille *).

Täten siis vuoden 1917 huhtikuussa, kuten koko Lokakuun valmistelun kaudellakin, oikeassa oli Lenin

---

* Kts. tämä osa, s. 232. *Toim.*

eikä Kamenev, ja Te, joka nyt herätätte eloon kame-nevilaisuutta, ette näy joutuvan kovinkaan hyvään seuraan.

2) Vastapainoksi kaikelle sille, mitä edellä on sanottu, Te esitätte Leninin sanat siitä, että lokakuussa 1917 me otimme vallan koko talonpoikaiston meitä kannattaessa. Että me otimme vallan koko talonpoi-kaiston vissillä tavalla kannattaessa meitä, on aivan totta. Mutta Te olette unohtanut lisätä erään „pikkuseikan“: koko talonpoikaisto kannatti meitä Lokakuussa ja Lokakuun jälkeen ainoastaan sikäli, mikäli me veimme loppuun porvarillista vallankumousta. Tämä on sangen tärkeä „pikkuseikka“, joka tässä tapauk-sessa ratkaisee kysymyksen. Näin tärkeän „pikkusei-kan“ „unohtaminen“ ja mitä tärkeimmän kysymyksen siten hämääminen ei ole luvallista bolshevikille.

Teidän kirjeestänne näkyy, että Te asetatte Leninin sanat koko talonpoikaiston kannatuksesta vastakohdaksi puolueen tunnukselle „proletariaatin ja köyhimmän talonpoikaiston diktatuurista“, jonka tunnuksen sama Lenin esitti. Mutta voidakseen asettaa nämä Leninin sanat vastakohdaksi edellisille lainauksille Leninin teoksista, voidakseen kumota edelliset Leniniltä otetut lainaukset, jotka koskevat proletariaatin ja köyhimmän talonpoikaiston diktatuurin tunnusta, mainitsemillanne saman Leninin sanoilla koko talonpoikaistosta — sitä varten täytyy todistaa ainakin kaksi seikkaa.

Ensiksi. Täytyy todistaa, että porvarillisen vallan-kumouksen vieminen loppuun saakka on pääasia Loka-kuun vallankumouksessa. Lenin on sitä mieltä, että porvarillisen vallankumouksen loppuunsaorittaminen on „sivu“- tuote Lokakuun vallankumouksessa, joka

ratkaisi tämän tehtävän „ohimennen“. Täytyy ennen kaikkea kumota tämä Leninin väittäminen ja todistaa, että **pääasia** Lokakuun vallankumouksessa ei ole porvariston vallan kukistaminen ja vallan siirtyminen proletariaatin käsiin, vaan porvarillisen vallankumouksen loppuun suorittaminen. Koettakaapa todistaa tämä, ja silloin olen valmis myöntämään, että puolueen tunnukseksi huhtikuusta lokakuuhun 1917 ei meillä ollut proletariaatin ja köyhimmän talonpoikaiston diktatuuri, vaan proletariaatin ja talonpoikaiston diktatuuri.

Kirjeestänne näkyy, että Te, pitäen mahdottona ottaa itsellenne tätä enemmän kuin uskallettua tehtävää, yritätte kuitenkin „ohimennen“ todistaa, että eräässä Lokakuun vallankumouksen tärkeimmässä kysymyksessä, kysymyksessä rauhasta, meitä kannatti muka **koko** talonpoikaisto kokonaisuudessaan. Se ei tietenkään pidä paikkaansa. Se ei pidä laisinkaan paikkaansa. Rauhan kysymyksessä te olette eksyneet porvarilliselle katsantokannalle. Itse asiassa kysymys rauhasta oli meillä silloin valtakysymys, sillä vain vallan siirryttyä proletariaatin käsiin saatettiin toivoa päästävän imperialistisesta sodasta.

Te olette kaiketi unohtanut ne Leninin sanat, että „sota voidaan lopettaa vain vallan siirtymisellä toiselle luokalle“, että „„alas sota“ — ei merkitse pistimen pois heittämistä. Se merkitsee vallan siirtymistä toiselle luokalle“ (kts. Leninin puhe Pietarin yleiskaupunkilaisessa konferenssissa vuoden 1917 huhtikuussa, XX osa, s. 181 ja 178).

Siis jompi kumpi: joko Teidän täytyy todistaa, että **pääasia** Lokakuun vallankumouksessa on porvarillisen vallankumouksen vieminen loppuun asti, tahi

Te ette sitä todista, — ja silloin seuraa itsestään sellainen johtopäätös, että talonpoikaisto **kokonaisuudessaan** saattoi Lokakuussa kannattaa meitä vain sikäli, mikäli me veimme loppuun porvarillista vallankumousta hävittämällä monarkian, tilanherrain omistuksen ja tilanherrajärjestelmän.

Toiseksi. Teidän täytyy todistaa, että bolshevikit saattoivat saavuttaa koko talonpoikaiston kannatuksen Lokakuussa ja Lokakuun jälkeen, koska he veivät loppuun porvarillista vallankumousta, **ilman** proletariaatin ja **köyhimmän** talonpoikaiston diktatuurin tunnuksen järjestelmällistä toteuttamista koko Lokakuun valmistelun kauden kuluessa, **ilman** järjestelmällistä taistelua pikkuporvarillisten puolueiden luokkasovintokantaa vastaan, mikä taistelu johtui tästä tunnuksesta, **ilman** talonpoikaiston eräiden kerrosten ja näiden Neuvostoissa olevien edustajien horjunnan järjestelmällistä paljastamista, mikä johtui samasta tunnuksesta.

Koettakaapa todistaa se. Todellakin, miksi meidän onnistui turvata itsellemme koko talonpoikaiston kannatus Lokakuussa ja Lokakuun jälkeen? Siksi, että me saimme mahdollisuuden viedä loppuun porvarillisen vallankumouksen.

Miksi me saimme tällaisen mahdollisuuden? Siksi, että meidän onnistui kukistaa porvariston valta ja asettaa sen tilalle proletariaatin valta, joka vain yksin kykenee viemään loppuun porvarillisen vallankumouksen.

Miksi meidän onnistui kukistaa porvariston valta ja pystyttää proletariaatin valta? Siksi, että me valmistimme Lokakuuta tunnuksenamme proletariaatin ja

köyhimmän talonpoikaiston diktatuuri, siksi, että pitäen lähtökohtana tätä tunnusta me kävimme järjestelmällistä taistelua pikkuporvarillisten puolueiden luokkasovintokantaa vastaan, siksi, että pitäen lähtökohtana tätä tunnusta me kävimme järjestelmällistä taistelua keskitalonpoikaiston horjuntaa vastaan Neuvostoissa, siksi, että **vain tätä tunnusta** seuraten me saatoimme voittaa keskitalonpojan horjunnan, lyödä hajalle pikkuporvarillisten puolueiden luokkasovintokannan ja koota sellaisen poliittisen armeijan, joka kykenee käymään taistelua vallan siirtämiseksi proletariaatin käsiin.

Tuskinpa tarvitsee todistella sitä, että ilman näitä ennakkoehtoja, jotka ratkaisivat Lokakuun vallankumouksen kohtalon, me emme olisi voineet saavuttaa **koko** talonpoikaiston kannatusta porvarillisen vallankumouksen loppuunviemisessä, emme Lokakuussa emmekä Lokakuun jälkeen.

Näin on ymmärrettävä talonpoikaissotien yhdistäminen proletaariseen vallankumoukseen.

Juuri tämän vuoksi se, kun koko talonpoikaiston Lokakuussa ja Lokakuun jälkeen antama kannatus porvarillisen vallankumouksen loppuunviemisessä asetetaan **vastakohdaksi** sille tosiasialle, että Lokakuuta valmisteltiin proletariaatin ja **köyhimmän** talonpoikaiston diktatuurin tunnuksella, merkitsee, **ettei ymmärretä mitään leninismistä.**

Teidän perusvirheenne on siinä, että Te ette ole käsittänyt sitä tosiasiaa, että Lokakuun vallankumouksen kulussa ovat **sosialistiset** tehtävät ja **porvarillisen** vallankumouksen loppuunsaorittamisen tehtävät punoutuneet yhteen, ettekä myöskään Lokakuun vallan-

kumouksen sellaisten yksityisten vaatimusten toteuttamisen mekaniikkaa, jotka johtuvat puolueen toisesta strategisesta tunnuksesta, proletariaatin ja köyhimmän talonpoikaiston diktatuurin tunnuksesta.

Teidän kirjittäne lukiessa saattaisi luulla, että emme me ottaneet talonpoikaista proletaarisen vallankumouksen palvelukseen, vaan päinvastoin „talonpoikaisto kokonaisuudessaan“, kulakistokin mukaan luettuna, otti palvelukseensa bolshevikit. Huonosti olisivat olleet bolshevikkien asiat, jos he olisivat niin helposti „menneet“ ei-proletaaristen luokkien palvelukseen.

Vuoden 1917 huhtikuun kauden kamenevilaisuus — se se kiskoo Teitä jaloista.

3) Te väitätte, että Stalin ei näe eroa vuoden 1905 tilanteen ja vuoden 1917 helmikuun tilanteen välillä. Se ei tietenkään ole vakavaa puhetta. En ole niin sanonut enkä ole voinut sanoa. Olen kirjeessäni puhunut vain siitä, että puolueen tunnus proletariaatin ja talonpoikaiston diktatuurista, joka tunnus esitettiin vuonna 1905, sai vahvistuksensa vuoden 1917 Helmikuun vallankumouksessa. Ja se tietenkin pitää paikkansa. Juuri näin kuvasikin Lenin asemaa kirjoituksessaan „Talonpojat ja työläiset“ vuoden 1917 elokuussa:

„Vain proletariaatti ja talonpoikaisto voivat kukistaa monarkian — sellainen oli siihen aikaan (tarkoitetaan vuotta 1905. J. St.) meidän luokkapoliittikkamme perusmääritelmä. Ja tuo määritelmä oli oikea. Vuoden 1917 helmi- ja maaliskuu vahvisti sen vielä kerran oikeaksi“ * (kts. XXI osa, s. 111).

---

* Alleviivaus minun. J. St.

Te suvaitsette vain haastaa riitaa.

4) Edelleen Te yritätte todistaa Stalinin puhuneen ristiin, asettamalla vastakkain hänen teesinsä keskitalonpojan luokkasovintokannasta ennen Lokakuuta Stalinin kirjasta „Leninismin kysymyksiä“ otetun lainauksen kanssa, jossa puhutaan sosialismin rakentamisen mahdollisuudesta yhdessä keskitalonpoikaiston kanssa **proletariaatin diktatuurin lujittumisen jälkeen.**

Ei ole suuri vaiva todistaa kahden erilaisen ilmiön tällaisen samaistamisen ehdotonta epätieteellisyyttä. Keskitalonpoika Lokakuun edellä, jolloin vallassa oli porvaristo, ja keskitalonpoika proletariaatin diktatuurin lujittumisen jälkeen, kun porvaristo on jo kukistettu ja pakkoluovutettu, osuustoiminta on kehittynyt ja tärkeimmät tuotantovälineet keskitetty proletariaatin käsiin, — ovat kaksi eri asiaa. Kun nämä kahdenlaiset keskitalonpojat samaistetaan ja pannaan samalle laudalle, on se ilmiöiden tarkastelemista irrallaan historiallisesta tilanteesta ja kaikkien tulevaisuusnäköalojen kadottamista. Se on jotakin samanlaista kuin Zinovjevin tapa siteerata sotkien samalla kaikki päivämäärät ja ajanjaksot.

Jos sitä sanotaan „vallankumoukselliseksi dialektiksi“, niin täytyy myöntää, että Pokrovski on lyönyt kaikki ennätykset „dialektisen“ temppuilun alalla.

5) Muita kysymyksiä en koskettele, sillä luullakseni ne ovat jo kirjeenvaihdossa Jan-skin kanssa tulleet tyhjentävästi käsitellyiksi.

Toukokuun 20 pnä 1927

*Ensi kerran julkaistu kirjassa:
J. Stalin. Leninismin kysymyksiä,
1. painos, 1928*